

UNIONENS HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT FOR
UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 27.4.2018
JOIN(2018) 11 final

2018/0122 (NLE)

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Japan på den anden side

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den 29. november 2012 vedtog Rådet en afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at føre forhandlinger om en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Japan på den anden side. Forhandlingerne blev indledt i april 2013 og blev afsluttet i april 2018.

Forhandlingerne blev ført i samråd med Gruppen vedrørende Asien og Oceanien (COASI), der blev udpeget som det rådgivende udvalg. Europa-Parlamentet er løbende blevet holdt orienteret under forhandlingerne.

Efter vedtagelsen af Rådets afgørelse om undertegnelse og midlertidig anvendelse af den strategiske partnerskabsaftale den [...] blev aftalen undertegnet den [...].

Den højtstående repræsentant og Kommissionen vurderer, at de mål, Rådet havde fastsat i sine forhandlingsdirektiver, er nået, og at aftalen kan forelægges til indgåelse. Nærværende fælles forslag vedrører det retlige instrument til indgåelse af aftalen.

2. AFTALENS FORMÅL OG INDHOLD

EU og Japan har tradition for at føre omfattende politisk, økonomisk og sektorspecifikt samarbejde, der i tidens løb har udviklet sig. På grundlag af fælles grundlæggende værdier etablerede EU i 2001 et strategisk partnerskab med Japan.

Den strategiske partnerskabsaftale er den allerførste bilaterale rammeaftale mellem EU og Japan. Aftalen styrker det overordnede partnerskab betydeligt ved at fremme politisk samarbejde og sektorsamarbejde og fælles aktioner vedrørende spørgsmål af fælles interesse, herunder om regionale og globale udfordringer. Aftalen vil etablere et retsgrundlag for at styrke det bilaterale samarbejde samt samarbejde i internationale og regionale organisationer og fora. Den vil bidrage til at fremme fælles værdier og principper, især demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Aftalen vil tjene som platform for et tættere samarbejde og en tættere dialog vedrørende en lang række bilaterale, regionale og multilaterale spørgsmål. Den styrker det politiske samarbejde, det økonomiske samarbejde og sektorsamarbejdet inden for en bred vifte af politiske områder såsom klimaændringer, forskning og innovation, maritime anliggender, uddannelse, kultur, migration, terrorbekæmpelse samt bekæmpelse af organiseret kriminalitet og cyberkriminalitet. I aftalen gentages parternes tilsagn om at sikre international fred og sikkerhed ved at hindre spredning af masseødelæggelsesvåben og træffe foranstaltninger til bekæmpelse af den ulovlige handel med håndskydevåben og lette våben.

Der nedsættes ifølge aftalen et blandet udvalg med henblik på at koordinere det samlede partnerskab, der er baseret på denne aftale.

Aftalen giver mulighed for at suspendere dens anvendelse, hvis væsentlige elementer i aftalen overtrædes, f.eks. menneskerettighedsklausulen (aftalens artikel 2, stk. 1) og ikkespredningsklausulen (aftalens artikel 5, stk. 1). Desuden bemærker parterne, at en part i sådanne tilfælde kan træffe andre passende foranstaltninger uden for rammerne af aftalen i overensstemmelse med folkeretten.

Den strategiske partnerskabsaftale indgår sammen med den økonomiske partnerskabsaftale som en del af forhandlingerne, og der er en tydelig retlig forbindelse mellem dem. Det forventes, at de samlet vil indebære konkrete fordele og muligheder for borgerne i EU og Japan.

3. RETSGRUNDLAG FOR DEN FORESLÅEDE AFGØRELSE

3.1. Materielt retsgrundlag

Hvad angår en foranstaltning, der samtidigt forfølger flere formål, eller som har flere led, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, har EU-Domstolen fastslået¹, at når forskellige bestemmelser i traktaten således finder anvendelse, skal en sådan foranstaltning undtagelsesvis vedtages med de dertil svarende forskellige retsgrundlag, medmindre de regler, der er fastlagt for hver del af retsgrundlaget, er indbyrdes uforenelige.

Aftalen forfølger mål og indeholder komponenter inden for områder af i) samarbejde om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og ii) økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde med tredjelande. Disse aspekter af aftalen er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet.

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør derfor indbefatte artikel 37 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

3.2. Proceduremæssigt retsgrundlag

Artikel 218, stk. 6, i TEUF fastsætter, at Rådet vedtager en afgørelse om indgåelse af aftalen på forslag af forhandleren.

Artikel 218, stk. 6, litra a), i TEUF fastsætter, at Rådet vedtager en afgørelse om indgåelse af aftalen efter godkendelsen fra Europa-Parlamentet i tilfælde af aftaler, hvorved der etableres en specifik institutionel ramme med samarbejdsprocedurer.

Med den strategiske partnerskabsaftale indføres der en institutionel ramme for tilrettelæggelsen af samarbejdsprocedurerne, nemlig et blandet udvalg med henblik på at koordinere det samlede partnerskab, der er baseret på denne aftale.

Artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF fastsætter, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt.

3.3. Konklusion

¹ Sag C-490/10, Europa-Parlamentet mod Rådet, ECLI: EU: C: 2012: 525, præmis 46.

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør derfor være artikel 37 i TEU og artikel 212 i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 5, i TEUF og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF. Der kræves ingen supplerende bestemmelser som retsgrundlag².

4. NØDVENDIGHEDEN AF DEN FORESLÅEDE AFGØRELSE

I henhold til artikel 216 i TEUF kan Unionen indgå en aftale med et eller flere tredjelande, når der i traktaterne er fastsat bestemmelser herom, eller når indgåelsen af en aftale enten i) er nødvendig for i forbindelse med Unionens politikker at nå et af de mål, der er fastlagt i traktaterne, ii) er foreskrevet i en juridisk bindende EU-retsakt eller iii) kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde.

Traktaterne indeholder bestemmelser om indgåelsen af aftaler såsom den strategiske partnerskabsaftale, nemlig artikel 37 i TEU og artikel 212 i TEUF. Desuden er indgåelsen af den strategiske partnerskabsaftale nødvendig for — inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde med tredjelande — at nå de mål, der nævnes i traktaterne. Disse omfatter mål på følgende områder: menneskerettigheder, ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelse af terrorisme, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, migration, miljø, energi, klimaændringer, transport, beskæftigelse og sociale anliggender, uddannelse og landbrug. Med den strategiske partnerskabsaftale kommer partnerskabet og samarbejdet op på et mere strategisk niveau.

² Sag C-377/12, Kommissionen mod Rådet, ECLI: EU: C: 2014: 1903.

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Japan på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 37,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 212, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit,

under henvisning til fælles forslag fra Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets afgørelse [XXX] af [...] ³ blev den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Japan på den anden side ("aftalen") undertegnet den [...] med forbehold af senere indgåelse.
- (2) Aftalen har til formål at styrke samarbejdet og dialogen vedrørende en lang række bilaterale, regionale og multilaterale spørgsmål.
- (3) Aftalen bør godkendes på Unionens vegne.
- (4) Erklæringen fra Den Europæiske Union om aftalens artikel 47, stk. 3, er godkendt ved Rådets afgørelse [xxx] af [...] —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Japan på den anden side godkendes hermed på Unionens vegne.

2. Teksten til aftalen og erklæringen fra Den Europæiske Union om aftalens artikel 47, stk. 3, som godkendt ved Rådets afgørelse [XXX] af [...], er knyttet til denne afgørelse.

³ Rådets afgørelse (EU) 2018/... af ... om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Japan på den anden side, EUT L [...] af [...], s. [...].

Artikel 2

Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik er medformand for det blandede udvalg, jf. aftalens artikel 42.

Artikel 3

Formanden for Rådet udpeger den person, som er beføjet til at udveksle det instrument, der på vegne af Unionen bekræfter afsluttet godkendelse og ratificering som fastsat i aftalens artikel 47, stk. 1, med henblik på at udtrykke samtykke til at blive bundet af aftalen.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen⁴.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand

⁴ Datoen for ikrafttrædelse af aftalen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.